

6. ИЗПИТАНИЯ, ИЗКУШЕНИЯ И СТРАДАНИЕ ЗА ХРИСТА

А. ИЗПИТАНИЯ И ИЗКУШЕНИЯ

а) Ключови стихове

1 Пет. 1:6-7; 1 Кор. 10:13
Евр. 4:15; Як. 1:2-15)
Евр. 2:18

б) Въведение

Ние сме родени със склонност да отклоняваме курса точно като топка за кегли. Библията казва, че нашето старо естество е отговорно за това (Рим. 7:25). Като резултат, ние винаги се отклоняваме от правия курс, установен от Божието слово. Когато сме новородени като деца на Бога, ние все още съгрешаваме, но не трябва повече да правим това. Ние сме свободни да се научим да постигаме това, което Бог иска и да го разпознаваме.

в) Какви са изкушенията?

"През последните 2 000 години думата 'изкушение' е претърпяла промяна в значението си. Веднъж тя е означавала две неща 'изпитване' и 'привличане към злото', така думата е имала положително и отрицателно значение. Положителната страна - изкушението е изпитване на нашия живот, разрешено от Бога, с намерението да произведе духовен растеж. Отрицателната страна - Сатана съблазнително примадва вярващия да живее обратни на Божия план." Артур Уолис, Живеейки по Божия път

г) Произход на изкушението

Бог никога не изкушава никого (Як. 1:13). Изкушението идва от злия (Сатана) като си играе с нашите собствени зли желаниа (Як. 1:14) или като ни примамва чрез други грешници (Пр. 1:10). Изкушенията идват в три основни форми: 1. Страстта на плътта; 2. Пожеланието на очите; 3. Тщеславието на живота (1 Ин. 2:15-17).

Сатана ни изкушава по много начини, включително:

- насърчавайки неподчинението (Бит. 3:1-7)
- примамвайки ни към сексуална аморалност (Бит. 39: 7-10)
- окуражавайки ни да обичаме неща и хора повече от Бога (Мал. 4:9)
- окуражавайки любовта към парите (Ин. 12:6)
- възхвалявайки гордостта ни (Д.А. 12:21-23)
- окуражавайки оплакването, роптаенето и клюките (1 Кор. 10:10; Кол. 3:8-9).

Сатана ни изкушава, защото той иска да ни разруши. Той иска да желаем да грешим и да се отдалечаваме от Бога. Това би означавало да пропуснем Божието най-добро за нас. Ние ще бъдем обременени с вина, затова няма да имаме никакво доверие пред нашия Небесен Баща. Ако съгрешаваме и не изповядваме този грях и не искаме прошка от Бога, можем да предоставим възможност на Сатана да действа в нашия живот. Тогава ние служим на Сатана в тази област, а той ще се опита да ни зароби повече, не само в тази област, но и в други сфери на живота ни. По този начин Сатана закача с кука нашия живот чрез която ни манипулира.

д) Целта на изпитанията и изкушенията

"Считайте го за пълна радост, братя мои, когато падате в разни изпитни, като знаете, че изпитването на вашата вяра произвежда твърдост." (Як. 1:2-3)

В Йов 1:12 и Йов 2:6 виждаме как Бог даде на Сатана в определени граници разрешение да изкуши Йов, който беше праведен и безупречен човек. Накрая Йов победи изпитанията и изкушенията с Божията помощ и така стана по-зрял, плодоносен слуга на Бога (Йов. 42:1-17).

Причини, поради които Бог позволява на християните да претърпяват изпитания и изкушения:

1. Те ни показват, какво сме наистина ние. Изкушенията ни показват, какво ще направим, ако имаме възможност.
2. Те установяват образа на нашите бъдещи решения. Функцията на изпитанията и изкушенията винаги е да ускори и провокира определена задръжка или действие. Колкото повече се предаваме на изкушението, толкова по-лесно психологически се предаваме отново. Това също отслабва нашето решение да не съгрешаваме в други области на живота. Колкото повече се съпротивляваме на изкушението, ставаме по-зрели и е по-вероятно да вземем мъдри решения в бъдеще.

3. Те са предназначени да ни помогнат в подготовката за нашия живот, за да получим добрите неща, които Бог желае да ни даде. Проблемът е дали имаме вместимостта да приемем това, което Бог е обещал. Незакалената стомана при по-голям натиск ще се счупи. Изпитанията и изкушенията са предназначени да ни подготвят да получим това, което копнеем да имаме в Бога. Фактът, че се срещаме с определени изкушения доказва, че сме способни да се справим с тях в Бога. Бог никога не позволява да бъдем изкушавани или изпитвани отвъд нашата критична точка. За да може едно изкушение да се изправи на пътя ти, то трябва да има пълното разрешение на Бога. Ти трябва да изпълняваш своята част, както и да живееш в подчинение на Бога, по този начин няма да поставиш себе си, където ще бъдеш изкушаван до грях.
4. Те разкриват нашата слабост, така че да открием, в кое се нуждаем от Божията сила и благодат (2 Лет. 32:31; Вт. 8:2).
5. Бог позволява те да ни сполетят, за да:
 - ни смирят, поучат и накажат (Вт. 8:2-5)
 - ни пречисти (Пс. 66:10)
 - провери нашите основи (1 Кор. 3:10-15)
 - премахне това, което може да се поклати (Евр. 12:25-29)
 - произвежда твърдост, която като извърши делото си, придава зрялост, пълнота и нищо не липсва (Як. 1:2-4)
 - укрепва вярата ни (1 Пет. 1:6-7)
 - прави ни способни да бъдем победители (Отк. 2 и 3).

е) Как да се справим с изкушението

1. Като използваме Словото на Бога, както Исус направи (Мт. 4:1-11).

2. Като сме внимателни (дръжете си очите отворени, внимавайте за тактиката на враговете) и се молим (непрекъснато да упражняваме близко общение с Бога) няма да влезем в изкушение (Мт. 6:4; Мк. 14:38).
3. Чрез обмислено решение и действие на волята (2 Тим. 2:22; Пр. 4:14-15; 1 Пет. 2:11).
4. Като развиваме в нарастваща мяра вяра, добродетел, благоразумие, себеобуздание, твърдост, благочестие, братолюбие и любов (2 Пет. 1:5-9).
5. Като не предоставяме на Сатана възможност или отворена вратичка в живота ни (Еф. 4:27).
6. Покорявайки се на Бога и противейки се на дявола (Як. 4:7).
7. Обличайки си духовното всеоръжие, за да устоим на хитростите на дявола (Еф. 6:10-18).
8. Гледайки на Исуса. Той беше изкушаван във всичко, в което ние сме изкушавани (Евр. 4:15), затова Той е способен да ни помогне да победим изкушението както Той направи (Евр. 2:18).

ж) Мигновено възстановяване

Лесно е да съгрешаваме, когато сме изкушавани. В действителност всеки християнин е преживял това! Просто го изповядай на Бога и Го помоли да ти прости и Той ще го направи (1 Ин. 1:9 - този стих е написан главно за християни).

з) Резултатите от изкушението

1. Ако се предадем на изкушението: направено грешно решение води до грях. Изкушението може да доведе до грях само, ако направим определения избор в тази насока. Изкушението не е причината за нещо направено неправилно: то само ни предоставя избор. Непрекъснатото предаване на изкушения ще завърши с разрушение, защото ние сме отговорни за своите решения (Як. 1:15).
2. Ако се противопоставим на изкушението, взели сме правилно решение:
 - Господ се прославя
 - християнинът расте по-силен в тази област на живота
 - християнската любов и подчинение на Бога се утвърждават
 - християнинът става победител

получава повече от Бога

 - християнинът расте във вяра и зрялост
 - християнинът е пречистен и е по-малка вероятността да бъде отклонен.

и) Заключение

Всеки християнин, както млад, така и стар, знае, какво е да си изкушаван до грях. Това е едно от най-познатите преживявания на Божието дете. Както и да е, не е необходимо християнинът да съгрешава, защото Бог му е дал сила да се съпротивлява на изкушенията.

"Никакво изпитание не ви е постигнало освен това, което може да носи човек; обаче Бог е верен, Който няма да ви остави да бъдете изпитани повече отколкото ви е силата, но заедно с

изпитанието ще даде и изходен път, така щото да можете да го издържите." (1 Кор. 10:13)

Ние не трябва да се предаваме на изкушението, защото Бог ще ни даде сила да се съпротивим и да победим, ако погледнем към Бога. Изкушението не е грях. Дори Исус беше изкушаван (Мт. 4:1-11). Отдаването на изкушението е грях. Даже и да се провалим, ние разполагаме с прощение в Исуса. Исус беше съден, осъден и наказан за нашите грехове, затова, ако помолим Бог за прошка, можем да забравим за това и да продължим живота чисти и праведни пред Бога (1 Ин. 1:9).

"Защото нямаме такъв първосвещеник, Който да не може да състрадава с нас в нашите немощи, а имаме Един, Който е бил във всичко изкушен като нас, без да се открие у Него грях." (Евр. 4:15)

Исус преживя същите изкушения, каквито и ние преживяваме, но Той успя да се противопостави на всички тях, без нито веднъж да съгреша. Той може да ни помогне като християни да направим същото, ако предадем живота си на Него. Бог ни изпитва за наше добро, а Сатана ни изкушава за наше зло (Як. 1:12-16). Както и да е, като ученици на Исус, когато се срещаме с изпитания или изкушения, Бог е върховен контрол.

Б. СТРАДАНЕ ЗА ХРИСТА

а) Ключови стихове

Фил. 1:29; Евр. 2:10
1 Пет. 2:21; Кол. 1:24)
1 Пет. 4:1,2, 12-19

б) Защо страдаме?

Страданието е факт на живота. За тези, които са въвн от Христа, то е загадка, за онези, които са в Христа, това е необходимост. Не може да има цялостно представяне на ученичеството, ако в

него не е включен анализ на страданието. Ние сме заобиколени от него навсякъде и го преживяваме всекидневно при нашето вървене с Бога.

Страданието не е същото за вярващия като за невярващия. За човек, който не е преживял любовта на Христа, съществуващото страдание в света може да бъде пречка да намери Бога. Ние трябва пълно да съчувстваме на мъжете и жените в тяхното утеснение, да си спомним ужасния факт на човешката отговорност за голямата бъркотия в която той вълече себе си. Човек беше създаден от Бога като отговорно лице и на него беше поверено управлението на всяко създадено нещо. Човешкият неуспех да изпълни тази отговорност се отразява в деформацията и трагедията около нас. Грехът покварява и деформира, той разрушава и се противопоставя на всяко добро. Грехът е в корена на всяко страдание днес в света, защото това е свят, който не изявява вече хармонията, баланса и красотата, с които Бог го създаде. Светът е под контрола на Сатана. Той стана "богът на тоя свят" (2 Кор. 4:4), след като човекът се отказа от управляването на създаденото. Човешкият грях даде на Сатана възможност, която той чакаше, за да завладее и деформира добротата на Божието създаение.

Бог не е безразличен към страданието. Бог взе страданието в сърцето Си, когато Той позволи на Своя невинен Син да умре на кръста заради нас (Ис. 53:4). Кръстът беше победа над силата на Сатана и греха. Христос сега е Цар и Неговото Царство управлява над всичко и ние сме част от Него като ученици на Исуса.

в) Реалността на страданието

Новият Завет не дава светлина относно страданието. Той го приема като факт от живота! Християнинът върви по пътя на кръста и това означава не само да говори за него, но и да го преживее (Фил. 1:20; 1 Пет. 2:21). страданието за Христа е факт от живота за всички онези, които гледат на ученичеството си сериозно (Евр. 11:35-38).

Първо Петрово 4:12-19 ни насърчава да се радваме в нашите изпитания, защото чрез тях ние участваме в страданията на Христос (ст. 13), и увещава тези, които страдат според Божията воля (ст. 19) да предадат себе си на Своя верен Създател, като продължават да вършат добро. "Но ако страда някой като християнин, да се не срамува, а нека слави Бога с това име." (ст. 16). Ясно е, че има страдания по Божията воля. Пределно ясно е и, че понякога страдаме за неща, които не са по Божията воля (1 Кор. 11:27-32). Това ни напомня, че Бог ще позволява болест или страдание, ако е необходимо, като средство за наказание в живота ни. Това не означава, че всички болести са наказание или се дължат на греха, но това ни кара да признаем правото на Нашия Небесен Баща да се справи с нашата непокорност, по начин, който е най-подходящ според Него, за да осъществи най-добрите Си планове за нас (Евр. 12:5-6).

г) Обстоятелства и причини за християнското страдание

1. Цената и тежките условия за служение на Господа

Бог е обещал да ни даде всичко, от което се нуждаем, за да изпълни Своята воля, но има цена, която трябва да се понесе, за да бъде това служение ефективно.

2. Като изпитание на нашата вяра

(1 Пет. 1:6-7) Много често, когато преминаваме през изпитващи ни трудности, ставаме по-съвестни за Бога. Когато преминем през най-големите изпитания, вярата ни се умножава и укрепва.

3. Открити преследвания и съпротива

(2 Кор. 11:16-33; 2 Кор. 12:9-10).

4. Да ни усъвършенстват в служението

Исус страда, за да бъде съвършено подготвен да бъде Спасител на хората. Той съпреживя човешките страдания. Той познаваше човешкото сърце и сподели неговите скърби. Така Той стана съвършен като начинателя на спасението (Евр. 2:10). Бог употреби Неговото страдание като начин да ни доведе до точката на морална и духовна победа, където ние стоим в силата на Христа и далеч от зависимостта на плътските неща. Ние сме усъвършенствани за делото на служението и служенето на другите (1 Пет. 4:1-2).

5. Да ни направи способни да служим предано на другите

Самото страдание не е ефикасно, но страданието съчетано с помощта и утехата, получени от Бога, има сила. Когато това се почувства от други хора, те получават дълбочината и същността, до която процесът на страдание е довел, и те също приемат прилива на утеха, която Бог дава (2 Кор. 1:4-5).

д) Страданията на Христа

"Сега се радвам в страданията си за вас, като от моя страна допълням недостатъка на скърбите на Христа в моето тяло заради Неговото тяло, което е църквата." (Кол. 1:24)

Това означава две неща:

- (i) Винаги, когато християнин преживява преследване, това е като че Исус е преследван в него.
- (ii) Любовта на Бога трябва да се въплъти в живота на Неговите слуги, за да може другите да имат примерен урок за Божията любов към тях (2 Кор. 4:10).

Хората трябва да виждат не само плодовете на нашето служение, но трябва да са способни да разпознаят процеса. Това е процеса на страдание и неговото отражение в нашия живот, които са толкова ценни за другите. Той ни пази от гордост и прави способни другите да видят, колко дълбоко Бог трябва да работи в човешкия живот, преди да е възможно плодоносие от

всякаква мяра (1 Пет. 5:10). Нашата реакция към страданието показва на другите любовта ни към Бога и нашата зрялост в Него.

е) Въпроси и дискуссионни точки

1. Мислите ли, че християнинът просто спира да съгрешава и започва да живее праведно, без да прави нещо за това? (Кол. 3:5-14; Фил. 2:12-13; 1 Ин. 1:8,10).
2. Бог изкушава ли някого? (Як. 1:13-15).
3. Когато Бог позволява да претърпим изпитание или изкушение, трябва ли да молим Бог да го премахне, защото не ни допада и така не успяваме да растем в по-голяма зрялост в Бога, или го побеждаваме и растем в Бога? Дискутирайте.
4. Има ли област в твоя живот, за която Сатана се е хванал и ти не можеш да се противопоставиш на неговите изкушения, които водят до грях? Какво ще направиш във връзка с това?
5. След като веднъж си се предал на изкушението, по-лесно е да се предадеш и следващия път, когато изкушението дойде. Защо?
6. Защо Бог допуска да страдаме и как това усъвършенства нашето служение за Него?
7. Ако Бог е всемогъщ Бог на любовта, защо има толкова много болка, страдание и несправедливост в света?
8. Как можем да запълним в нашата плът това, което липсва относно Христовите страдания?

ж) Обобщение и приложение

1. Думата "изкушение" има две значения - 'изпитване' и 'привличане към злото'.

2. Бог никога не изкушава никого, но Той позволява да преминем през определени изпитания и изкушения, за да растем в зрялост в Христа.
3. Сатана ни изкушава по много начини, с цел да ни отвърне от Бога и евентуално да ни разруши.
4. Бог позволява на изкушенията да се изправят на пътя ни само в определени граници, с които Той знае, че можем да се справим.
5. Грехът е коренът на всяко страдание в света днес, след като човек е позволил на Сатана да бъде "богът на тоя свят", деформирайки и разтушавайки Божието съвършено творение.
6. Страданието за Христа е необходима част от ученичеството, защото умножава нашата твърдост и ни усъвършенства за служение.
7. Страданието за Христа оставя белег върху нас, който другите хора ще видят и това ще им покаже дълбочината на нашето посвещение на Бога и дълбочината на Божието посвещение и любов към нас.